

Yüzbaşı Kemal Otuz Üçüncü Bölüm

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 19 Ağustos 2013

Yaklaşık on günlük bir tatil yaptılar. Her gün denize giriyor, yürüyüş yapıyor. Bu arada Balı'da ihmal etmiyorlardı.

Köpek on gün içinde toparlanıp kendine gelmişti ve ikisine de çok alışmıştı. Sabah yürüyüşlerine onlarla birlikte gidiyor. Hatta denize bile giriyordu.

Onu çok sevmişlerdi. Kısa sürede çok akıllı bir köpek olduğunu anladılar. Hatta bir eğitim almış olma ihtimali bile vardı. Zaman zaman belki de daha önce sahipliği diye düşündüler.

Dönüş yolculuğu başladığında, ikisi de bu defa yeniden İzmir'e dönmenin heyecanını taşımaya başladılar.

Döner dönmez önce Saydenin annesine uğradılar.

Nurten hanım onların bu jestini karşılıksız bırakmayarak yaptığı güzel yemeklerle masayı donattı.

Yanlarında bir köpekle dönmelerine ise çok şaşırdı ve gerçekten koydukları isimi duyunca çok güldü.

-Bal, bal ha, ha ha ha, nereden buldunuz bu ilginç ismi yine, çok komiksiniz, Şeker, bal..

Sakın siz çocuğunuz olunca onun ismini de reçel falan koy mayasınız?

Bu sözler karşısında Kemal ve Sayde kahkahalarla güldüler.

Kemal

"Biliyordum Nurten hanım, biliyordum, bu isime takılacağınızı"

Deyince

Nurten hanım, bilirsin tabi, ama bilmediğin bir şey var, artık ne o öyle Nurten hanım falan, ne zaman anne diyeceksin sen oğlum.

-Şey efendim, siz istedikten sonra ben nasıl demem.

Yani nasıl söylemem Anneciğim.

-Hah işte şöyle, zaten on gündür dokuz doğurdum Sayde'den ayrılmak gerçekten çok zor geldi bana.

Sayde annesine sarılarak söze karıştı:

"İki kez insan annesinden ayrılır, biri doğarken, biri ölürken, iki kez insan sevgiliye bağlanır, biri başlarken, biri biterken, insan hayata iki defa anlam yükler biri ağlarken, biri gülerken." biz ölene kadar hiç ayrılmayacağız anneciğim, ne seninle ne de Kemal'le...

Nurten hanımın bu sözler karşısında gözleri doldu ve

-Bak hele, şairin yanında şair de oldu bu kız, bir yerden mi okudun bu sözleri sen, ne güzel sözlerdi onlar.

-Hayır anneciğim içimden geldi, ne yapalım bundan sonra böyle, yapacak bir şey yok. Üzüm üzümüne baka baka kararırımış. Şair damada vermeseydin beni.

-Hıh sanki ben verdim. Sen aşık oldun kızım. Ama iyi ki aşık olmuşsun ikinizi de çok seviyorum.

Bir ara Şeker beni unuttunuz burada der gibi, sohbete katılırcasına "Hayat ne güzel" diye çığlıklar atmaya başladı. O arada Bal'ın da havlayarak bahçeden iştirak ettiğini görünce

Üçü de kahkahalara boğuldular.

Nurten hanım: Cümbüşe bakın hele. Oğlum Allah aşkına senin gitarın nerede? Sen de şunu tıngırdatta cümbüş tamamlansın bari, vallahi, benim de şarkı söyleyesim var ama önce sofraya dedi ve hep birlikte neşe içinde sofraya oturdular.

Sofradaki sohbet sırasında, Nurten hanım yeni bir haber, yeni bir suprizle karşılaştı.

Kemal bir ara Sayde'ye döndü ve suprizi söyleyelim mi anneme? Diye sordu.

Nurten hanım şaşkınlıkla, hayırdır yine ne suprizi, hiç bitmeyecek mi sizin suprizleriniz?

Sayde gülümseyerek, biz de supriz bitmez anneciğim, istersen sen söyle Kemal deyince

Nurten hanım, Allah aşkına benim kalbime mi indireceksiniz? Söyleyin de hanginiz söyleyecekse söylesin.

Saydenin isteği üzerine bombayı Kemal patlattı.

-Şey anneciğim biz Güzelçamlı'dan bir ev aldık.

-Ne ev mi aldınız? Oğlum neyle ödeyeceksiniz, Siz iki deli gerçekten birbirinizi buldunuz, Çılgınsınız...

-Büyük bir kısmını ödedik bile anneciğim, kalan miktar için kredi çekeceğim.

-Dedim ya delisiniz ikinizde, neyse hayırlısı olsun bakalım, sevindim...

Devam edecek

Yazan ve Seslendiren Mehmet Fikret ÜNALAN